

"Ach wie zal ooit 't geheim van 't eigen hart
[doorgronden,
Want wij vermoeden enkel waar de tocht begint ;
Wie kent het eind' en weet waar hij wordt
[heengezonden ?
Wie delft de diepste kern, en vat wat ons hier
[bindt ?.,
A. Vanistendael.

†

Dit prentje weze voor u een blijvende herinnering
aan DE HEER

JOZEF GOOSSENS

die de echtgenoot was van Mevrouw
THERESIA JANSSENS

geboren werd te Eindhout op 5 juli 1928, en die
op maandag 22 juni 1970 voor altijd in de vreugde
van de Heer werd opgenomen, nadat hij godvruchtig
de HH. Sakramenten had ontvangen.
Hij was wijkmeester van de K.W.B., lid van de
K.V.G. en lid ook van verscheidene godvruchtige
genootschappen.

Het geestelijke leed vooral heeft dit jong gezin
niet gespaard : ware Jozefs lichamelijk lijden mis-
schien niet al te pijnlijk, zijn geestelijk leed was
er des te groter om. Lijdzaam heeft hij al die ja-
ren moeten toezien dat een jong en krachtig li-
chaam als het zijne helemaal werd ontkracht en
verlamd. In zijn wantie, hem geschenken door
bemiddeling van de K.W.B., bezocht hij destijds
zijn vele vrienden in Eindhout en elders. Ook ver-
vulde hij zijn kosterstaak tot de immer voortschrij-
dende verlamming hem dat helemaal belette en
hem jarenlang aan het bed gekluisterd hield.

Sedert geruime tijd was het voor al wie hem
kende de harde werkelijkheid dat die genadeloze
ziekte hem uiteindelijk zou vellen. De Heer heeft
hem beproefd zoals het goud dat door het vuur
gaat. En toch heeft het sterk moreel van dit noch-
tans diepbeproefd gezin van hem een gelaten,
zelfs opgeruimde zieke gemaakt.

Zijn vele vrienden die hem regelmatig bezoch-
ten, ontdekten in hem "...een aangename zieke
...een hartelijke vriend ...een guitige plager ...een
man die veel edelmoediger en gevoeliger was dan
hij liet blijken". Jozef was bijzonder gevoelig aan
de fijne attenties en de talrijke bezoeken van zijn
trouwe vrienden en zijn verpleegsters : hij was
er hun, samen met zijn vrouw en kinderen, zeer
dankbaar om. Ook zijn moeder, schoonvader, zus-
ters, broers, zijn 'tante nonnes., en zijn neef,
pater in Kongo, en andere familieleden, beteken-
den voor hem een grote morele steun.

Mijn lieve, goede vrouw, als ik erin slaagde
mijn leed te verbijten en te berusten in mijn ziek-
te, was dat vooral dank zij je gulle, zelfverlooch-
nende liefde. Dank zij je mateloze toewijding, je
liefdevol geduld en je hartelijke bezorgdheid, leer-
de ik met lijdzaamheid mijn lot dragen. Je liefde
was voor mij als de milde, weldadige regen, die
op een verdorrende akker valt. Houd je kranig,
mijn vrouwe !

Mijn grote Antoine, mijn grote Marie-Josée ook,
en mijn kleine Liliane, mijn hart doet pijn als ik
bedenk wat al offers jullie op zo 'n jeugdige leef-
tijd reeds om mijnentwille gebracht hebben ; het
heeft me ook veel leed gedaan dat ik niet langer
een kloeke, gezonde vader voor jullie mocht zijn.
Daarom hoop ik zozeer dat de harde jeugd die
jullie aan mijn zijde gekend hebben, van u ge-
drieën flinke, schone mensen moge maken ; mijn
lijden offer ik daar heel graag voor op en ik zal
de Heer er blijven om bidden. Laat ook jullie
moeke die innige vreugde smaken u te zien op-
groeien als edele mensen : het zal het mooiste
geschenk zijn dat jullie haar ooit kunnen aanbie-
den. Het ga u allen goed !

Uw oprechte blijf van meeleven heeft ons diep
getroffen. Wij danken U daar hartelijk voor.

De families : GOOSSENS, JANSSENS,
DASSEN en CLAESSEN.